

מסורת הש"ס

(א) שבת קדש: (ב) ז'ל לנכח.
(ג) ז'ק מ'ז: (ד) חזרתי:
(ה) יע'י: ז'ק: (ו) נלשן:
(ז) יקרא פ'רש' יכ: (ח) דסד'ר
נ'קמ'ות: ז'ק: (ט) ג' ז'ק לא
ק'ת' יקס'ר: (י) ק'ר'ב: ז'ק:
(יא) ו'ע'י חו'י' שבת קד: ד'ר:
(יב) ח'ס: (יג) או'י ז'ל המ'ח'ה:
(יד) ע'י נפ'ר ק'ר'ן ח'ס'ן פ'
יקרא ד'פ' ע'י ג' מ'ש ב'ה:
(טו) דסג'ר: ז'ק:

תורה אור השלם

1. כל המנחה אשר תקריבו לוי לא תעשה ממנו כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליה: ויקרא ב יא

הגהות הב"ח

(ב) יחסי ד"ר אשר מקרנו
דמשמע:

ספ רש"י

הקורח כל שהוא חייב.
מקב עץ או חנן נסותל ושבת
לרבות לחם הפנים
לחיימץ. לאורח של
יחסינו וסמיתו לו.

רבינו גרשום

מבטיח עלי של שבת דאילו
עומים שפודא רבשאר
התנור בשבתא אעיג' ולא
בית חייב רבישכל
שמילא הכא נמי גבי עישה
חייב: ואם יצלה בו
לעילה מנורה כנגזרת
כנסקס א' [חייב]: רחוז
עירור. איהו חיהו דהא
בית חייב: אמאי: לכא
אקלידא. ש' של כפתח של
שומקין בו נקב כל
דחוז ומכניסין בו עץ קטן
בעץ שן: מנחת נסכין
יורחן חן שחן כבילת
מנחת: והיא יכול לחמץ:

איבא לפלוגי בין הפך ללא הפך כגון כה"ג דמפרש לקמן דא
לא הפך הוה בשיל מזד אחד אבל בני חינוך ליבא לפלוגי:
האינא דרי לא הפך ביה לא בשיל פשיטא. דלא היפך פטור
דליתא לא נללא ולא מדי עבד: ממלך בן דרוסאי. שליש הוא
מנושול: קמ"ל. הא דקמינ לא היפך
פטור אע"י דבשיל מזד אחד
ממלחא בן דרוסאי לאו כלום הוא:
היפך נבלה בו מזד אחד בגוריה

מאי חייב נמי דקאמרי
גופא אמר רבה בר
הניח בשר על גבי
היפק בו פטור היכי דמי
בית לא בשיל פשיטא דמי
16 ליה נמי הוה בשיל
לא צריכא *דאי בן
מצד אחד כמאכל בן
בשיל משני צדדין כמי
דכל מצד אחד כמאכל
הוא אמר רבא ואמרי
17 מצד אחד במקום
לרב אשי במקום או
מקומות לא 18 והתנן 19
היכי דמי אילימא בע
למאי חוי אלא לאו בע
דחוי לצירוף לא לעו
19 לבבא דאקלידא ואי
אפילו בשנים וג' מקו
לרב אשי אף אנו
שהוא חייב היכי דמי
כל שהוא למאי חוי א
מקומות דחוי לצירוף
דחוי לבבא דאקלידא
19 אשר תקריבו לה' 20
אומר אין לי 21 *א
אלא קומץ בלבד מש
שאר מנחות מנין ת
תקריבו לה' כשרה ו
המחמיץ את הכשירי
פטור בעי רב פפא
והימצה מהו כיון
ביוצא וכי הדר מחמיץ
משום מחמיץ אחר מ
דחימצה פסול יוצא
הדר מחמיץ לה
מחמיץ אחר מחמיץ
ה'בראשו של מזבח מ
רחמנא והא אקרבא א
כמחוסר מעשה דמי

לכדתניא אשר תקריבו לרבות מנחת נסכים לחימוץ רבי עקיבא אומר לרבות לחם הפנים לחימוץ מנחת

להדיא קרא גבי שאר מנחות ששיריהן נאכלין כחצי איזערין (ו' לרבו
 ונאכלות מנחות שאין שיריהן נאכלין מנין ח"ל כל המנחה להביא להם
 ירצו ללחם הפנים ומנחת נקבים משום דמנחת נקבים אינה באה בגלל
 ויש מהן לאחים ועטם זה אשכחן לקמן (דף פ"ג:) גבי ההגשה דמריב
 דלא מיתרבו מכל המנחה הא חימוץ והגשה תרוייבו צדד פירש"א
 מנחת המנחה ועוד קשה דהא אימרינו מכל המנחה מנחת העומר ו
 דמריב מנחת העומר להגשה מוהבאת ומנחת סוטה מן והקריב ומי
 יהיו אפכה האם המנחה דמכל המנחה מריב מנחת העומר ומנחת
 מנחת המנחה להם הפנים ומנחת נקבים ואילו מנחת העומר
 מנחות ידוע דמגבלין במים דשמן מועט ובענין זה אי אפשר

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נו.

ואם נצלה בו בגרזנת במקום אחד. פירוש עליה גמורה כל זרעו לגמרי יותר ממאכל בן דרוסאי: **בשנים** ושאשה בשקומות. לא דמי להואיל חצי גרזנת וחזר והואיל חצי גרזנת בפרק המזילין פ"ו (שם דף פ.) דהתם טעמא כדליתא בפרק הבונה

(שם דף קד:). מחוסר (ע) קנינה לאו
 כמחוסר מעשה דמי אבל הכא אין
 דבר שישל בזה ומחוסר נמי מחסיה
 וקרינא (ע). **בגין**. מנחה. בגין. דמלכות
 לא נפקא לן אלא שריים שאמר קמיה
 והכא קודם קמיה: **שאר**. מנחות
 בגין תמ"ב כל המנחה. ואפי' למאן
 דלא דריש כל הכא מודה דפסטיה
 דקרא הוה: **אשר**. תקריבו צ"ה
 צ"ה. תימה הא אילעטריב למחמץ
 בראשו של מוצה דפטור בלאמין
 או לכל הפחות אחר שהוצא האור
 בריבו דאשר תקריבו אחר רחמנא
 והא איקרינא: **לרבות**. מנחת
 נסכים צ"חמוץ צ"בנות צ"חם הפנים
 צ"חשוין. מלן דמרבי מנחת נסכים
 לא מרבי לחם הפנים דקסבר מדה
 יגש על תאקדשה ולית בה קדושה
 בהוה עד לאחר צליה אבל מלן
 דמרבי לחם הפנים מודה מנחת
 נסכים צ"חמוץ ולמה לי אשר תקריבו
 נסכים תיבה בכלל כל המנחות (ע) ובי
 חומא ללא חסמי אלא אמי רבננא

רבא דאמרי אמר רבא
 אמר ליה רבינא
 תנינא הקודה כל
 איילימא במקום אחד
 לאו בשנים ושלשה
 לעולם במקום אחד
 חנו רבנא אילו נאמרי
 תעשה חמין הייתי
 בלא תעשה חמין
 מה מנין ת"ל מנחה
 יכל המנחה אשר
 פסולה מכאן אמרו
 חייב ואת הפסולה
 חייצא ויצאת וחור
 צאת איפסילה לה
 לה לא מיחייב עלה
 ממיין או דילמא כיון
 לא מהני ביה וכי
 יחייב עלה משום
 בעי רב מרי חייצא
 אשר תקריבו אמר
 דלמא מחוסר הקטרה
 ניקוי: והשתא דנפקא
 מה לי מיבעי ליה
 ברי רבי יוסף הגלילי
 נסכים מי פירות הם
 ומי

צוהו להבי והי' ב"ח אין לי בלא חששה חמך אלא מנחות ששיריך
 הפנים דברי רבי יוסף הגלילי כו' ויותר היה נראה לומר דלכך צריך
 מזה ולמה הפנים אין מן לאשים אבל שאר מנחות בנות בגלל עמון
 שאר מנחות להבשה מאת המנחה וממעת שמי והלחם ולחם הפנים
 דאי לא מיעוטא הוו מיתריה להבשה מאת המנחה והלחם ולחם למימון
 יצוי בנחת מרחש (ויקרא ב) ויותר היה לרבות מכל המנחה טפי
 מן קוטה והסם לא חיתרנו מאת המנחה אלא צעי הסם קרא לרבו
 בזה אין מימה ^ט בספרה לכל מרבה טפי מאת אכל זה ודאי מימה
 קוטה ואילו מנחת נקשים ולחם הפנים לא מתחברא והסם ומצין
 קוטה וזהו מן מרצין: **מנחות נככים** י' פירתה ו' ושאר
 לגבל אבל מנחת נקשים שמה מרובה וס"ד פירין עותן מים:

ומי

עין משפט
נר מצוה

ל א חיי פייט מהלכות שבת
הלכות ה':
לא ב חיי פייט מהלכות שבת
הלכות טו קמח נאמין טה:
לב ג ד ה חיי פייט מהל'
מטה"ק הל' יח ועין
דש"ק:

שייטה מקובצת

[illegible]